

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE BUGARSKE O UZAJAMNOJ ZAŠTITI I RAZMJENI KLASIFICIRANIH PODATAKA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka sadržana je u odredbi članka 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Potreba za međunarodnom razmjenom podataka ili materijala, koji su prema nacionalnom zakonodavstvu klasificirani ili označeni jednim od zakonom utvrđenih stupnjeva tajnosti, načelno je izraz s jedne strane bliskih vanjskopolitičkih odnosa između država, a s druge strane povećane potrebe za njihovim uzajamnim i usklađenim djelovanjem na rješavanju suvremenih, osobito sigurnosnih problema koji često svojim razmjerima i kompleksnošću nadilaze nacionalne okvire.

Također je međunarodna razmjena i zaštita klasificiranih podataka na navedeni način obuhvaćena i pojedinim zakonima koji uređuju neka područja rada državne uprave (npr. Zakon o sigurnosno-obavještajnom sustavu Republike Hrvatske i sl.).

Sukladno Nacionalnom planu za pristupanje Republike Hrvatske Europskoj uniji za 2008. godinu donesen je cijeloviti paket zakonskih i podzakonskih propisa kojima se na jedinstven i cijelovit način uređuje područje informacijske sigurnosti: Zakon o tajnosti podataka (Narodne novine, broj 79/07), Zakon o informacijskoj sigurnosti (Narodne novine, broj 79/07), Zakon o sigurnosnim provjerama (Narodne novine, broj 85/08), Uredba o mjerama informacijske sigurnosti (Narodne novine, broj 46/08), Pravilnik o standardima sigurnosne provjere, Pravilnik o standardima fizičke sigurnosti, Pravilnik o standardima sigurnosti podataka, pravilnik o standardima organizacije i upravljanja područjem sigurnosti informacijskih sustava i Pravilnik o standardima poslovne suradnje.

Donošenjem navedenih propisa stvoren je pravni temelj te su uspostavljeni strukovni standardi za odgovarajuće, cijelovito uređenje zaštite klasificiranih podataka, kako na unutarnjem tako i na međunarodnom planu.

Sukladno rješenjima i standardima utvrđenim u spomenutim propisima, potpisani je dana 30. rujna 2008. godine u Zagrebu, Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka kojim se u odnosima Republike Hrvatske i Republike Bugarske stvara pravni okvir te uspostavljaju pravila uzajamne zaštite klasificiranih podataka, koja će se odnositi na sve buduće ugovore o suradnji i klasificirane ugovore koje ugovorne stranke sklapaju, a koji sadrže ili uključuju klasificirane podatke.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretku Republike Hrvatske.

Ugovorom se uspostavlja pravni okvir za osiguranje zaštite klasificiranih podataka koji zajednički nastaju ili se razmjenjuju između ugovornih stranaka, utvrđuju se istoznačni stupnjevi tajnosti, obveze u pogledu nacionalnih mjera za zaštitu klasificiranih podataka, određuju se nadležna tijela za provedbu Ugovora, mehanizmi prijenosa klasificiranih podataka kao i postupanje s klasificiranim podacima, sadržane su posebne odredbe o klasificiranim ugovorima, uređuje se način ostvarivanja posjeta i sastanaka stručnjaka, postupanje u slučaju povreda sigurnosti kao i pitanje troškova nastalih u provedbi Ugovora.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE OVOGA ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 06/02 - pročišćeni tekst, 41/02, 91/03, 58/04, 39/08 i 86/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, činjenicu da je Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka značajan mehanizam za ostvarivanje zaštite u području informacijske sigurnosti te zaštite klasificiranih podataka koji se razmjenjuju između Republike Hrvatske i Republike Bugarske, cijeni se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoje unutarnje pravne postupke, kako bi se stvorile prepostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE BUGARSKE O
UZAJAMNOJ ZAŠTITI I RAZMJENI KLASIFICIRANIH PODATAKA**

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske, (Narodne novine, broj 41/01 - pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak) predlaže se pokretanje postupka za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka.

Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka, glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE BUGARSKE O
UZAJAMNOJ ZAŠTITI I RAZMJENI KLASIFICIRANIH PODATAKA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka, potpisani u Zagrebu, dana 30. rujna 2008. godine, u izvorniku na hrvatskom, bugarskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE REPUBLIKE BUGARSKE
O UZAJAMNOJ ZAŠTITI I RAZMJENI KLASIFICIRANIH PODATAKA**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Republike Bugarske (u dalnjem tekstu: stranke), dogovorivši se o održavanju razgovora o političkim i sigurnosnim pitanjima te proširenju i jačanju političke, vojne i ekomske suradnje, sa sviješću o promjenama političke situacije u svijetu i prepoznavši važnu ulogu uzajamne suradnje s ciljem stabilizacije mira, međunarodne sigurnosti i uzajamnog povjerenja, shvaćajući da dobra suradnja može zahtijevati razmjenu klasificiranih podataka između stranaka, želeći uspostaviti pravila uzajamne zaštite klasificiranih podataka, koja će se odnositi na sve buduće ugovore o suradnji i klasificirane ugovore koje stranke provode, a koji sadrže ili uključuju klasificirane podatke, sporazumjeli su se kako slijedi:

Članak 1. Definicije

Za potrebe ovog Ugovora:

- (1) „**Klasificirani podatak**“ označava:

za Republiku Hrvatsku: podatak bilo kojeg oblika zapisa, prirode ili načina prijenosa, koji je proizведен ili u procesu proizvodnje, koji je nadležno tijelo, u propisanom postupku, takvim označilo i za koji je utvrđen stupanj tajnosti, kao i podatak kojeg je Republici Hrvatskoj tako označenog predala druga država, međunarodna organizacija ili institucija s kojom Republika Hrvatska surađuje;

za Republiku Bugarsku: podatak bilo kojeg oblika zapisa, prirode ili načina prijenosa, koji je proizведен ili u procesu proizvodnje, kojem je dodijeljen stupanj tajnosti i kojem je, u svrhu nacionalne sigurnosti i u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, potrebna zaštita od neovlaštenog pristupa.
- (2) „**Neovlašteni pristup klasificiranom podatku**“ označava svaki oblik neovlaštenog otkrivanja klasificiranog podatka, zloporabe, oštećivanja, izmjene, uništavanja ili netočne klasifikacije istog, kao i svaku radnju koja dovodi do povrede zaštite ili gubitka takvog podatka, kao i bilo koju drugu radnju ili nedostatak iste, kojim podatak postaje dostupan neovlaštenoj osobi.
- (3) „**Stupanj tajnosti**“ označava kategoriju, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, koja predstavlja važnost klasificiranog podatka, stupanj ograničenja pristupa podatku i stupanj njegove zaštite od strane stranaka, kao i kategoriju na temelju koje se podatak označava.
- (4) „**Klasifikacijska oznaka**“ označava oznaku svakog klasificiranog podatka koja pokazuje stupanj tajnosti.
- (5) „**Uvjerenje o sigurnosnoj provjeri**“ označava pozitivnu potvrdu koja proizlazi iz sigurnosne provjere kojom se utvrđuje pouzdanost fizičke ili pravne osobe, kao i drugi sigurnosni aspekti u skladu s nacionalnim zakonima i propisima. Takva potvrda omogućuje fizičkoj ili pravnoj osobi pristup i rukovanje klasificiranim podacima određenog stupnja tajnosti bez sigurnosnog rizika.
- (6) „**Stranka pošiljateljica**“ označava stranku koja ustupa klasificirane podatke.
- (7) „**Stranka primateljica**“ označava stranku kojoj se prenose klasificirani podaci.
- (8) „**Nadležno tijelo**“ označava tijelo koje u skladu s nacionalnim zakonima i propisima svake od stranaka provodi nacionalnu politiku za zaštitu klasificiranih podataka, izvršava cjelokupni nadzor u tom području te provodi odredbe ovog Ugovora. Ta su tijela navedena u članku 5. ovog Ugovora.
- (9) „**Ugovaratelj**“ označava fizičku ili pravnu osobu koja ima pravnu sposobnost sklapanja ugovora i/ili stranku klasificiranog ugovora u skladu s odredbama ovog Ugovora.
- (10) „**Klasificirani ugovor**“ označava ugovor između dvaju ili više ugovaratelja koji sadrži ili osigurava pristup klasificiranim podacima.

- (11) „**Nužnost pristupa podacima za obavljanje poslova iz djelokruga**“ označava nužnost pristupa klasificiranim podacima radi obavljanja službenih dužnosti i/ili određenog službenog zadatka.
- (12) „**Treća strana**“ označava državu ili međunarodnu organizaciju koja nije stranka ovog Ugovora ili fizičku ili pravnu osobu, koja ne ispunjava nacionalne uvjete za pristup klasificiranim podacima, uključujući „nužnost pristupa podacima za obavljanje poslova iz djelokruga“.
- (13) „**Deklasifikacija podatka**“ označava uklanjanje stupnja tajnosti u skladu s nacionalnim zakonima i propisima.
- (14) „**Povreda sigurnosti**“ označava radnju koja je protivna nacionalnim zakonima i propisima ili propust, koji dovode ili mogu dovesti do neovlaštenog pristupa klasificiranim podacima.

Članak 2. Predmet

Predmet ovog Ugovora je osiguravanje zaštite klasificiranih podataka koji zajednički nastaju ili se razmjenjuju između stranaka.

Članak 3. Stupnjevi tajnosti

Stranke su suglasne da su sljedeći stupnjevi tajnosti istoznačni i da odgovaraju stupnjevima tajnosti određenim u nacionalnim zakonima i propisima svake od stranaka:

Za Republiku Hrvatsku	Istoznačnica na engleskom	Za Republiku Bugarsku
VRLO TAJNO	TOP SECRET	СТРОГО СЕКРЕТНО
TAJNO	SECRET	СЕКРЕТНО
POVJERLJIVO	CONFIDENTIAL	ПОВЕРИТЕЛНО
OGRANIČENO	RESTRICTED	ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ

Članak 4. Nacionalne mjere

1. Stranke, u skladu sa svojim nacionalnim zakonima i propisima, provode sve odgovarajuće mjere zaštite klasificiranih podataka, koji zajednički nastaju ili se razmjenjuju u skladu s ovim Ugovorom. Za takve klasificirane podatke osigurava se isti stupanj zaštite kao i za nacionalne klasificirane podatke, s odgovarajućim stupnjem tajnosti.
2. Stranke se bez odgode međusobno obavještavaju o svim promjenama u nacionalnim zakonima i propisima koje utječu na zaštitu klasificiranih podataka. U takvim slučajevima stranke se međusobno obavještavaju, u skladu sa stavcima 3. i 4. članka 5. ovog Ugovora, kako bi raspravile moguće izmjene i dopune istog. U međuvremenu se klasificirani podaci i dalje štite sukladno odredbama ovog Ugovora, osim ukoliko se pisanim putem ne odredi drugačije.

3. Niti jedna osoba ne može pristupiti klasificiranim podacima isključivo na temelju položaja, službene dužnosti ili uvjerenja o sigurnosnoj provjeri. Pristup klasificiranim podacima omogućava se samo onim osobama kojima je izdano uvjerenje o sigurnosnoj provjeri te ukoliko im je pristup podacima nužan za obavljanje poslova iz djelokruga.
4. Stranka primateljica se obvezuje da:
 - a) neće ustupati klasificirane podatke trećoj strani bez prethodnog pisanih odobrenja nadležnog tijela stranke pošiljateljice;
 - b) će klasificiranim podacima dodijeliti stupanj tajnosti istoznačan onom kojem je dodijelila stranka pošiljateljica;
 - c) neće koristiti klasificirane podatke u druge svrhe, osim u one za koje su namijenjeni;
 - d) će jamčiti zaštitu prava poput patentnih prava, autorskih prava i poslovne tajne, koji su uključeni u klasificirane podatke.
5. Ukoliko bilo koji drugi ugovor sklopljen između stranaka sadrži strože odredbe u vezi s razmjenom ili zaštitom klasificiranih podataka, primjenjuju se odredbe tog ugovora.

Članak 5. Nadležna tijela

1. Nadležna tijela stranaka su:

Za Republiku Hrvatsku:

- Ured Vijeća za nacionalnu sigurnost
Zagreb, Republika Hrvatska

Za Republiku Bugarsku:

- Državna komisija za informacijsku sigurnost
Sofija, Republika Bugarska.

2. Nadležna tijela obavještavaju se o važećim nacionalnim zakonima i propisima kojima se uređuje zaštita klasificiranih podataka.
3. Kako bi se osigurala bliska suradnja u provedbi ovog Ugovora, nadležna tijela mogu, na zahtjev jednog od njih, održavati konzultacije.
4. Kako bi se postigli i održali usporedivi sigurnosni standardi, nadležna tijela, na zahtjev, dostavljaju jedno drugom podatke o sigurnosnim standardima, postupcima i praksi za zaštitu klasificiranih podataka koje primjenjuje svaka od stranaka.
5. Sigurnosne službe stranaka mogu međusobno izravno razmjenjivati operativne i/ili obavještajne podatke, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima.

Članak 6. Prijenos klasificiranih podataka

1. U pravilu, klasificirani podaci prenose se putem diplomatskih ili vojnih kurira ili na drugi način, koji zadovoljava zahtjeve nacionalnih zakona i propisa stranaka. Stranka primateljica potvrđuje pisanim putem primitak klasificiranog podatka.
2. Klasificirani podaci mogu se prenositi zaštićenim telekomunikacijskim sustavima, mrežama ili drugim elektromagnetskim načinima, koja su nadležna tijela odobrila i koja

imaju propisno izdan certifikat u skladu s nacionalnim zakonima i propisima svake od stranaka.

3. Drugi načini prijenosa klasificiranih podataka mogu se koristiti samo uz prethodni dogovor nadležnih tijela.
4. U slučaju prijenosa velike pošiljke koja sadrži klasificirane podatke nadležna tijela zajednički dogovaraju i odobravaju način prijevoza, rutu i druge sigurnosne mjere.

Članak 7. Prevođenje, umnožavanje, uništavanje

1. Klasificirani podaci označeni stupnjem tajnosti VRLO TAJNO / TOP SECRET / CTROGO CEKPETHO prevode se ili umnožavaju samo na temelju pisanog odobrenja stranke pošiljateljice.
2. Sve prijevode klasificiranih podataka izrađuju samo osobe koje imaju odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri. Takav prijevod ima jednaku oznaku stupnja tajnosti i dodatnu oznaku „PRIJEVOD“.
3. Kada se klasificirani podaci umnožavaju, sve izvorne sigurnosne oznake također moraju biti prenesene ili označene na svakom umnoženom primjerku. Umnoženi podaci štite se na isti način kao i izvorni podaci. Broj umnoženih primjeraka ograničen je na broj potreban u službene svrhe.
4. Klasificirani podaci uništavaju se na način koji onemogućava njihovo djelomično ili potpuno obnavljanje.
5. Stranka pošiljateljica može izričito zabraniti umnožavanje, izmjene ili uništavanje klasificiranog podatka označavanjem sredstva prijenosa tog klasificiranog podatka ili slanjem naknadne pisane obavijesti. Ukoliko je uništavanje zabranjeno, klasificirani podatak vraća se stranci pošiljateljici.
6. Klasificirani podaci stupnja tajnosti VRLO TAJNO / TOP SECRET / CTROGO CEKPETHO ne uništavaju se. Takvi podaci vraćaju se stranci pošiljateljici.
7. U slučaju krizne situacije, u kojoj je nemoguće zaštititi i vratiti klasificirane podatke nastale ili prenesene u skladu s ovim Ugovorom, klasificirani se podaci odmah uništavaju. Stranka primateljica obavještava stranku pošiljateljicu o uništavanju klasificiranih podataka što je prije moguće.

Članak 8. Klasificirani ugovori

1. Klasificirani ugovori sklapaju se i provode u skladu s nacionalnim zakonima i propisima svake od stranaka. Nadležno tijelo svake stranke na zahtjev dostavlja potvrdu da je predloženom ugovaratelju izdano nacionalno uvjerenje o sigurnosnoj provjeri, u skladu s potrebnim stupnjem tajnosti. Ukoliko predloženi ugovaratelj ne posjeduje uvjerenje o sigurnosnoj provjeri, nadležno tijelo svake od stranaka može zatražiti sigurnosnu provjeru za tog ugovaratelja.
2. Sigurnosni prilog sastavni je dio svakog klasificiranog ugovora ili podugovora. U tom prilogu ugovaratelj iz države stranke pošiljateljice pobliže određuje koji se klasificirani

podatak ustupa ili nastaje kod stranke primateljice i koji je odgovarajući stupanj tajnosti dodijeljen tom podatku.

3. Obveza ugovaratelja o zaštiti klasificiranih podataka odnosi se, u svim slučajevima, najmanje na slijedeće:
 - a) obvezu da ugovaratelj ustavi klasificirani podatak samo osobi koja je prethodno sigurnosno provjerena za pristup u vezi s važećim ugovornim aktivnostima, kojoj je nužno pristupiti podacima za obavljanje poslova iz djelokruga i koja je zaposlena ili zadužena za provedbu ugovora;
 - b) na načine koji se koriste za prijenos klasificiranih podataka;
 - c) postupke i mehanizme za obavještavanje o promjenama koje mogu nastati u vezi s klasificiranim podatkom, zbog promjene u stupnju tajnosti ili deklasifikacije;
 - d) obvezu obavještavanja, bez odgode, nadležnog tijela ugovaratelja o svakom počinjenom neovlaštenom pristupu te pokušaju ili sumnji na neovlašten pristup klasificiranim podacima iz ugovora;
 - e) korištenje klasificiranih podataka iz ugovora samo u svrhu vezanu uz predmet ugovora;
 - f) strogo pridržavanje postupaka uništavanja klasificiranih podataka;
 - g) ustupanje klasificiranih podataka iz ugovora trećoj strani samo uz pisano odobrenje stranke pošiljateljice;
4. Mjere potrebne za zaštitu klasificiranih podataka, kao i postupak za procjenu i naknadu mogućih gubitaka prouzročenih ugovarateljima zbog neovlaštenog pristupa klasificiranim podacima, pobliže se određuju u svakom klasificiranom ugovoru.
5. Ugovori koji uključuju klasificirane podatke označene stupnjem tajnosti OGRANIČENO / RESTRICTED / ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАЊЕ sadrže odgovarajuću klauzulu kojom se određuju minimalne mjere koje se primjenjuju za zaštitu takvih klasificiranih podataka. Za takve ugovore uvjerenje o sigurnosnoj provjeri nije potrebno.

Članak 9. Posjeti

1. Stručnjaci za sigurnost nadležnih tijela mogu održavati redovite sastanke kako bi raspravili postupke za zaštitu klasificiranih podataka.
2. Posjetitelji dobivaju prethodno odobrenje nadležnog tijela stranke domaćina samo ukoliko im je odobren pristup klasificiranim podacima u skladu s nacionalnim zakonima i propisima i ukoliko im je potreban pristup klasificiranim podacima ili prostorima gdje klasificirani podaci nastaju, gdje se s njima postupa ili se čuvaju.
3. Postupci za posjete dogovaraju se između nadležnih tijela stranaka.
4. Zahtjev za posjet sadržava sljedeće podatke:
 - a) ime posjetitelja, datum i mjesto rođenja, broj putovnice (identifikacijske isprave);
 - b) državljanstvo posjetitelja;
 - c) naziv radnog mesta posjetitelja i ime organizacije koju on ili ona predstavlja;
 - d) uvjerenje o sigurnosnoj provjeri posjetitelja odgovarajućeg stupnja tajnosti;

- e) svrha, predloženi radni program i planirani datum posjeta;
 - f) naziv organizacije i objekata za koje se traži posjet.
5. Nadležna tijela stranaka mogu dogovoriti popis ovlaštenih osoba koje mogu ponavljati posjete. Ti popisi važe tijekom početnog razdoblja od dvanaest mjeseci. Nakon što su te popise odobrila nadležna tijela stranaka, uvjeti pojedinih posjeta neposredno se dogovaraju između odgovornih osoba organizacija koje će te osobe posjetiti, u skladu s dogovorenim uvjetima.
 6. Svaka stranka jamči zaštitu osobnih podataka posjetitelja, u skladu s važećim nacionalnim zakonima i propisima.

Članak 10.
Povreda sigurnosti

1. U slučaju povrede sigurnosti, nadležno tijelo države u kojoj je došlo do povrede, obavještava nadležno tijelo druge stranke što je prije moguće i pokreće/osigurava odgovarajući postupak utvrđivanja odgovornosti. Druga stranka, na zahtjev, sudjeluje u istom postupku.
2. U slučaju kada do povrede sigurnosti dođe u trećoj zemlji, nadležno tijelo stranke pošiljateljice, kada je to moguće, poduzima radnje iz stavka 1. ovog članka.
3. U svakom se slučaju druga stranka obavještava o rezultatima postupka utvrđivanja odgovornosti i dobiva završno izvješće o uzrocima i stupnju štete.

Članak 11.
Troškovi

Svaka će stranka snositi vlastite troškove koji su nastali u provedbi ovog Ugovora.

Članak 12.
Završne odredbe

1. Ovaj Ugovor sklapa se na neodređeno vrijeme i stupa na snagu datumom primitka zadnje pisane obavijesti kojom se stranke međusobno obavještavaju, diplomatskim putem, da su okončani svi unutarnji pravni postupci potrebni za njegovo stupanje na snagu.
2. Ovaj Ugovor može se izmijeniti i dopuniti uzajamnim pisanim pristankom stranaka. Izmjene i dopune stupaju na snagu sukladno stavku 1. ovog članka.
3. Svaka stranka može okončati ovaj Ugovor pisanom obaviješću drugoj stranci diplomatskim putem. Prestanak stupa na snagu šest mjeseci nakon datuma primitka obavijesti. Unatoč prestanku ovog Ugovora, svi klasificirani podaci razmijenjeni pod uvjetima iz ovog Ugovora i dalje se štite sukladno njegovim odredbama, sve dok stranka pošiljateljica ne oslobodi stranku primateljicu ove obvezе.
4. Svaki spor u vezi s tumačenjem ili primjenom ovog Ugovora rješava se međusobnim konzultacijama između stranaka bez obraćanja trećima.

Sastavljeno u Zagrebu, dana 30. rujna 2008. u dva izvornika, svaki na hrvatskom, bugarskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednak vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA VLADU REPUBLIKE HRVATSKE
Ladislav Pivčević, v.r.
predstojnik Ureda Vijeća za nacionalnu
sigurnost

ZA VLADU REPUBLIKE BUGARSKE
Tsveta Markova, v.r.
ravnateljica Državne komisije za
informacijsku sigurnost

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg državnog tijela nadležnog za poslove informacijske sigurnosti.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka, sukladno odredbama članka 139. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 41/01 - pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. sadrži tekst predmetnog Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove informacijske sigurnosti.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Bugarske o uzajamnoj zaštiti i razmjeni klasificiranih podataka nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.